

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در بیان نایم ایجا و اقترا از این رساله در بیان طرح
کتاب اول نهایت عجیب و غریب مشتمل بر

نظم محراب

که نصف صبح فارسی نصف ترجمه از دست وفائده اش
داد فارسی گفتگوست بحفاظت حق مصنف

در بیان نایم ایجا و اقترا از این رساله در بیان طرح

حمد و مناجات و نعت سرو کائنات

تو ز شرووری آبدی سے تو	مالک دین و دجک کے خدا
موت بہر تہی نہیں تجھ کو	وصف نہیں ہو جی تیری شا
شاہد تہستندین تیرے	ابن مساؤ صبح یہ شام و پکار
از تو شک تہن تجھی سے	انجم و گردون ستارے ہما
پیشین ہمار و بنائے اس	ابن کر قدرت یہ طاقت کس کو

بس حبلان ستم بہت ہوں تیرا

بس حلیمی تو بڑا ہے جبر و بار

سیکھی بخشش تو کرتا ہی عطا

اے تم تو رب رب ترا ہی نام ہی

پیشیت آفتنا وہ ترے آگے پڑا

شکر کید پارہ ہو انکڑ سے جگر

یکسختی نشین تو سن لے ایک بات

وہ بچا تم ستنگاری دے مجھے

بہر گانت ماہین ہم بندے تھے

بخش مارا ہم بھونکوش

لے بزرگ جملہ آئے سب کٹڑے

تو غنی من تو ہے میرا میر

سن گدا ہی تو میں من من

ہست چشم من ہی میری آرزو

کن قبولش کرا سے منظور

ہر کہ خواند این چر ہے جو کشتا

کامیابش کن کرا و سکو کامیا

رحمت تو حق تری رحمت خدا

برہنہی و اعلم بنی پر ہو

باعث عالم جہان کسے پہنچ

بہر اوکل واسطے آگے ہر سب

سرور کو نین سرور و د کون

کیست شش ہی برابر او کے کون

دوست حق دین حبیب کیرا

بہتر از خلق اندین خیر اورا

مالک و صاحب لوا لاکھین

ظاہر از پس وہ بہت پہنچ

برگزیدہ اندر میں وہ معطر	حق از خوش آفتاب راضی ہو خدا
ہر ہمہ آتش سب او کی آج	ہاویان ماہارے راہبر
ہر صاحبہ جملہ سب اصحاب پر	ہر صاویج ہر شام و سحر
رکن دین ہستندہ بین وہ دین کرم	صاحب جو دین اہل کرم

خطاب بخوانندہ کتاب

گر بخوانی جہانگیر ہو تو حبیب	این عجائب نظم یہ نظم عجیب
کن دعا مارا ہمتیں کرنا دعا	حق بخشاید کرے بخشش خدا
شمرہ تصنیف چھل تصنیف کا	نہیں تازین اندر نہیں آج
بزر نظر لے رب نظر پر لے لے	از کرم نگہی کرم سے اک نگاہ

گر گرم سازی بخوشش آکرے | عزتم ماند مرستی عزت رہے

آغاز کتاب در پرہیز از عتاب

دور باش از خشم زہ غصہ سے دور	عقل گرداری جو رکھتا ہو
این غضب ناست غصہ ہے آگ	اخ ازین بگیریز بھائی اس بجھاگ
دل بسوزاند جلاتا ہے یہ قلب	عقل ساز و دور کر دو عقل طلب
قہر ت آید گر بخشم آئے تجھے	گفتگو کن ترک باتین چھوڑو
گفتگو سے خشم غصہ کا کلام	زشت فی قیل ست ہرید الاکلام
یا برو زانجا چلا جاو انسے یا	خلیش کم گرد و غضب گھٹیاں

نصائح چند نہایت سودمند

کن صوری ہا کر کے بکریب	بخت افزاید بر سے تیر نصیب
صبر چون صبرست ہی صبر الیوا	تاج بسیارست ہی کٹر و اثر ا
لیک شہ نیک پر آچھا ہو چل	لہو مگذاوت چھوڑ ایک پل
یسر یابی تو فراغت پارگا	گفت پیغمبر نبی نے کہ یا
بشنو بادل بند کسے وعظ	منتش بشناس اسکا مان گن
وار راضی جملہ را خوش سبکو	ذوق دنیا پیش قرہ دنیا کا کھکھ
چیت دنیا گوہر دنیا کیا بتا	کشت محشر کھیت ہر اک شکر کا
ہر کشتی تو نے چو کچھ بویا	تو ہمان یابی وہی تو پاویگا
ظلم گذا رید چھوڑو تم جفا	حق شود ناراض رہا ہو گافا

از ستمستان نہ کے تو ظلم سے
تخسیر و بیدار و ظالم بادشاہ
آج مظلومان ستم وید و کی آہ
غم اگر وادی جو تو سے غم دیا
از زبون پر نیز بزرگامہ نسیم
رخشس از صدق سچ و حق ہوشنا
و و پاش از کذب آگ رہ چھوٹے
کار بزرگشت بدستہ کام بد
می منوش اصرانہ پی ہر گز نہ شراب

از نخواست مکر و عین کبر و زور

باش سہنا و در نہ ہا سہ دور

از حق پر نیز نادانی سے بچ

پیروی حق یکن کسب کی بچ

سرمو کھلا نہ ہر گز عیب کہ

باشن بن آگہ خبر و اس سرہ

ہر کہ ترو آید جو پاس آگونی

کس بد او اس تو فتح کبری

ہست در آشتی بہین ہویہ ہی فقر

قدرت افزاید پڑھا ئے تیرا فقر

از سخی رب خوش سخی سے خوش

کار ساز و جملہ کرے کام سب

بخل بگزار کنجوسی کو چھوڑ

لگسل از خوشیاں تو اپنی سخی توڑ

و ائم از مسک سدا کنجوس

رب و ناراض حق ناخوش سے

ترس از معبود و رالہ سے

از غنی و شہ امیر اور شاہ سے

خوف گرداری جور کتاهای تو	وز همه آگاهای ورت بخت نمیر
معصیت بگذار تا فرمانی چپو	دل بگیرد ازین تو و لکوس مهر
ورنه باشی زار و رنه ہو تو خوار	کم شو قدرت گشتی تیرا و قار

تفسیر و پندیر

شکر رب کن شکر کرد الله کا	قدر شمعان جان تیر شاه کا
ترس فراید زین پیر عیسا کا	منفعت یابی تو پا عیسا کا
از خدا ترسید الله سے ڈرو	تو کرا و بکنید یاد او سکی کرو
از علیم آموز سیکه آگاه سے	دور باش از ضال پیچ گمراہ سے
خواندن آموزید پیر عیسا سیکه	عیشها بکنید خوشیان کیمے

آب بتامید پانی پیجیے	روی راشوئید منہ کو دھوئیے
خور براد طعم بجائی کما نا کھا	رودستان زود کتب جلد بجا
لوح سار وار تختی کو اوٹھا	مشق خود بنمای مشق انہی کما
لوگوں کا پر چھوڑو کھیل کو	با محن خوانید محنت سیڑھوں کو
این کمان مہرہ بندہ کی غلیل	نہیں مبارک شوق تو اس کی غلیل
کاغذ باد پتی سے تو تنگ	ہم ہر برہم چلوئیں تیر سنگ
نامہ نگاریہ خط لکھ دیجیے	فلسفہ گیریہ پیسے پیجیے
اگر خامہ آمہ لا خامہ دوات	لیکھن بنویس لکھہ دیکھت
مردم بچلم باہل آدمی	از ہمہ ادنیٰ بہت سب کوئی

خوان ز عالم جانی و لایسی از حرف افراز هم پیسته بر

هر که دار و شرم جور کس حیا نیک است به پیشک بجا

شرم از ایمان هر ایمان حیا و در پیش آمد خیرین آگیا

بجای انسان بنشرم آوی بیشتر و دست اکثری فی

مردم ذوی جور شخص با سخا و دوستی بهی حویب با سخا

جو دلفان ناصحت بشم رب زینا خوش خدا ہی انست

توی مروت آدم انسان خلق و بهی بل ست هی بلین خلق

انچه آید بر تو گذری تجسم شو از ان سر و آویس شاد و

هر که ناخوش گشت جو ناخوش و در شد از حق به و حق سب

پہنچ شے ناپید نہ آئے کوئی شے	غیر حکم حق بدون حکم ہے
شاوگر گشتی اگر تو خوش ہوا	تو شدی عاریت تو عاریت ہو گیا

گفتگوئے نادر با صفا

از کجائی گو کہان کا ہی بتا	وہ نشان مارا ہمیں تو دی بتا
گوی آہم خود بتا دے اپنا نام	مطلب تو چیست تیر کیا ہو کام
چہست حال تو تیر کیا حال	روح را خستت صفحہ کیوں لالہ
موریشا تندر کج ہے بال ہین	ز رو خستہ اند پتے گال ہین
راز با ما گوے جسے بھید کہ	مان تیر و ما ہمارے پاس ہ
بیت من و اوست تیرا گھر تیرا گھر	مال من جائت تیرا تیرا تیرا

درد آسن بر و چل سیر گم	لطیف کن بر من خواندش مجیک
خاوست دان این خانه سگالان	سیران نام هم چون سیران
بهر رادی همادی جان می تو	ضیف من هستی مرا آهنگ تو
این تصویر بد بر آید بی خیال	و در کن غم و در کرد قوی طال
خوش کلامت آجی تیری است هر	بیک فکارت خوب تیری ذات هر
بست هر تل آجی تبی لئو	گیر نا تا البیت سامان که سکا
باش و در ارم تو سیر گم زین	هر چه خواهی گوی جو چای تو که
شود و تن کجای نهوا کجای وین	غیرت کن و در گوی غیرین
شاگشته پوش خوشی و درین	کسوت من این چه میرا پرین

آر شیرینی ششماهی تولیہ	گیر این خوشی پر پیہ
نور پیر دما ہمارے پاس کہا	باز روزی بجا میان چک پتوں

استعار از بار

گو کجا بوی شبا و سکتا کمان	یدگان گشتم ہوا میں یدگان
از دل آفتابی تو دل سے گر گیا	مکرمی سازی تو کو تاپے ریا
مضطرب چی تو ہی کیوں بقیار	گو ہمیں ایدوست آمدی محضیہ
رف حسنات چل دیاتیر جا	ایں چہ آفت است ہی یہ کیا وبال
غازہ بر رو کن بیٹنا منہ پیل	رو کنون گر مالک آب حمام چل
خوش شدہ کن غسل خوش ہو کر	خوفا کہ چند تھوڑے کیوی کہا

خس چینی تنکے کیا اختیار تو	نشنو چی کین تہین بنتا ہو تو
ہست بر روغم ہو چہر پر لال	حال تو زشت تیرا بدو حال
تہما گم گشت رست گشت گئے	جامہا شد پادہ کپڑ پھٹ گئے
گو چہ شد این کہد کی کیا ہو گیا	تو شدی لاغر تو دہلا ہو گیا
بہوی پول میں بہت ملاؤ لہر	شیر پودی سابق آگے تھا تو شہر
پو کو کم از گاہ تھا کم گہاں سے	گرد پیشیت پہلوان آگے سے
دست جنبا نید ہاتھون کو ہلاؤ	میل بر وارید مگر تم اٹھاؤ
یل شوی غالب ہو گا بل خیر	کس یافنت خوب کسرت خج کی
باز گیر این ہم پھرے تو تیر	اولیں از تہ شہید خور کہا ہے

تیرا انداز تیروں کو لگا	فوس میں آوے گی آن میری لیا
جہد کن اندک تو کوش کدور	بیرہن بنشان نشاے پر لگا
ناشاپاتی آرکٹری لیا	ناشتا اکنون خور آب کہنا شتا
از غم آزادم تین چون غم و فرغ	میر و م گلزار تین جا تا ہوں غ
شمر و گل رحچال و پھول	رو بیتا نم تو میری باغ جا
آر و لہارم کیا ایسیرے یار	پہ عجبے مان بھی انگور انار
بو و ہر تو وہ تھے تیرے لئے	خور خوروی تو نے آڑ و کھائے
خوش مرہ باشت و فری ہوتی ہے	چیز مرہ اچھی ہی کھٹکھی ہے
گیر عطر و مال عطر اور مل	مخلصا شو مستعد کچھ سنبھل

سیر گلشن کن چمن پیکر سیر	نیست کس بگانه می کوئی
نشد شنید بچھو تم قریب	یا من بستید ہو میر حبیب
این تفکیر درایت بند و کھ	فن مرا بنما هنر مجھ کو کھ
ساچہ محبت چھتر خوب ہے	گیر در کارست سے مطلوب ہے
صید بہرہ آرا محبو شکار	مضطرب قلبت ہی قن بقرا
بہر آرم بق لاؤن تجھ کو پیر	لکھ در طعم ست ہی کھانہ میو

بیان عالم دوری و تحریر خط مجبوی

ای شفیق ما ہمارے مہربان	تو پیا اینچا چلا آتو بیان
در تشدایک مدت ہو گئی	ہیچ کس نہ بد تہین آیا کوئی

از سرایت یار تیرے گھر سے یار

این تو شتم خطی خطا میں چل گیا

خط مرا بنوئیں خط لکھو مجھ کو تو

تو مرا روح تو میری جان ہے

زندگانی بیتو بیتا بن ترے

از الم مہر دم تین غم سے مر گیا

تو بیا پیشیم تو میرے آگے آ

خاک مر مشک چرے لکھو نہ تو

بیتو بیتو ہم بن تیرے آگے میری

زین پریشاںم ہوں اس سے بیکار

چون شرمی تانوشن آگے کھین

نیک عادت ہیں آج جانیک

دل فدیت تجھ چل قبران ہے

رشت از مرگست بیتو موت سے

کرو غم تاثیر از غم کر گیا

تا یکے این شرم کبتا کیت حیا

از وفا گذر وفا داری نہ چھوڑ

ہر نفس اندھین ہر دم کھلی

عین الیک سالن ہے کہ سیر نہ کرے وصالی پائو یا دریا وادی و کھٹائی ہو و تری سوزی اور آدھ و تو و دینہ اور بانی و کجا اور مضامہ معمول بدستور و اکثر کلامین ۱۱۳

قلب بیتا بست ہی پین ل کن ملاقات آمدہ اگر تو مل

دور کنی وری تہا ہی دور کہ شاد گردانم تجھے مسرور کہ

ور آمدن و لدار حصول قرار

از قدر جیت ترے آئینے یار شد مرا راحت ہوا مجھ کو قرار

قلب شش شد ہو گیا دل شادمان ورتن آمد روح آدمی تنہا جان

گوچہ خواہی خور کہ کیا کھائیگا حالا خواہ بخت آج بھی کجا ریگا

خواہی خور و اچ تو اچ کھا گا وائقہ یابی ترہ تو پاے وگا

اندکے چشید چکھو تو ذرا چسیت این پیید ویکے پیو کھا

بس لذت یابن تہی بہت خوش شاد خواہی شد تو خوش ہو جا

باش یکد و سال کد و ساله	نیت خود گو آراده اپنا که
گر روی خانه جو تو گھر جائیگا	قلب خواهد و دل مر جائیگا

جواب مختصر و طلب سامان

مہلی خواہم رفت و لی جاؤنگا	خواہم آورد اپ گھوڑا لاؤنگا
وہ برادر قیل بھائی یا نہی	ہرچہ خواہی گیر جو چاہے تولے
وہ کجاک محل ہم و نکاح محل	گوشتن حق مول کدے نہی
چار پاؤ آرٹھو چار لا	آرودہ شمشیر و س تلوار لا
وہ سپر یکد و تو دے ڈال کدے	ہر یکے کیتا ہر اک بیش لا
خیر کو چک و سہ و تیر پال	نوش لایق ہر چہ چو نا حساب

گفتار پادشاه

خاکش پادشاه پادشاه	ظلم حق شمشیر حق کا پادشاه
گر کنی شاہی جھ شاہی تو کرے	جسم باید مہربانی چاہے
لطف حق بر تو ہی تجھ پر کا	منی کنی انصاف کرتا ہی عدل
کامیاب از وہ جنگ سی ہر	شاہ عادل پادشاہ داوگر
مرو کی انکس و ہ انسان کی معا	ہر کہ عادل گشت ہونے صفا
ماند نامش باقی نام او سکا	واٹھا ورو ہر و نیامین ہدا
ہست میں ظاہر ہست ہی عیان	تو کر کسری قصہ نوشیر و ان
ہست پیشا کو ب پیشا کو حسن	جملہ تدبیر تو سب تیر حکمت

فوج رازرودہ سپہ کو ویتوزر	نامہ شش بدہرودہ سے تا اپنا
شکرت افزون بہت ہی تیری فوج	فوق در تحت تیرے قبضہ میں
رتبہ ات فائق تر از تہلیت	عاقلی بس تو بڑا عجلت
ہر کہ جنگد با تو جو تجھے لڑے	و بلا افتد نصیب میں لڑے
بیشک کلیل تو بیشک تلخ	بیج ملے اک ولایت کا خراج

سخنہائے کاشتکار با زمیندار

کشت ضائع شدہ ہو آب را کھیت	ریگا ز سیال مدائی رویت
دیگر ہم بدید بکھو اور و	جھلس گیرہ محصول اگالو
ہست تقد و غلبہ کی روک تلخ	مید ہم روز دیتا ہو غنیمت

باز شکل هست تهر و ثوار است	گرچه و عده هست گو اقرار است
هر چه و آب بود و چو کچھ فرض تھا	با تو گفتم مین و نه تحسین کیا
برگزین بر تو تحسین ماننا	واجبش و ان لازم اسکو جاننا
کاشتکار نام ترین گشت	شویں مشفق و چو مجھ مہربان
آدم امروز آیا ہو غین آج	غلام خواہم برو لیجاؤ گالاج
جو مراد ہے نہ محکوم و شہ	حاکم شنید ہو میرے امیر
خطہ رومی با چہی سکا	از زن گاورس چہینا باجرا
گندم و شاول گہیوں اور	ماش ہندی کر سنہ مڑوٹھاوٹھ
جملہ ہو جو اندھین ہو جو سب	پنیر چہنی کانپن کچھ بکرا

گفتگو در باب نوکرازی دیگر

بے اجازت ترین پوچھے گیا	بے خطا ہست این بڑی ہی خطا
بود او خادوم وہ خدا شکار تھا	رہی طرح چون رفت وہ یون کی گنا
اچھڑا تیرا سید وہ کیوں ڈر گیا	جامہا بنیاد کپڑے وہ گر گیا
فعل و بد اس کے کوئی شک نہیں	دارش چون رکھو نہیں کیونکر آگ
اور یہاں بد خو وہ بد خو ہے بڑا	زود ہمہ ناخوش ہیں اس کی سبب خفا

کلام امینا و خدا شکار و رہکار

چاکن طیار چا طیار کر	شیر و شکار آرا دودہ اور شکر
ناخنورشن نرن آرسالن ولی لا	ریو طبع تو پور چینیانہ جا

گیر دیوسن لے میر ڈول تو	ابن سن بکشا یہ سی محمول تو
روز بسن دوی بہت جلد چلا	آب تازہ آرڈا پاک پانی لا
پان خواہم خود میں کھاؤ نکال	پانڈان آبد لا کو پانڈان
کات ایک آرکتھا چونا لا	فوقلم وہ ہے مجھے تو چھالیا
پایہہ نقد م مجھے یادام ہے	لوز مارادہ ہمیں یادام ہے
فستق نیک آرکتھا ہے پتہ لا	منہر جوز مندی وہ کہ کھوٹا
گر وگان تو گیر تو آخرت لے	وہ مراخرما چھتے ہو کوک
روہ کانت وکان اپنی میں جا	نقشہ ترک آنار آم لا
نور پیہہ چوڑی عقیقہ ہے قال کے	خانہ س اکثر بہت چال کے

از دین و تربی گاجر مولی لا

بادنگ نجاست گنجی پیر

هر سنیو یک اسنید لا

رو نور فالیز تو با زمین جا

حجب سرخ آلا تر بولال

نیشکر بخورید گنا کفای

سلق ماراوه چقدر سکوود

ایمیا پیرم پاکان بختیان

است با ننگان چشم گین

یک سید بردار آتشک تو کرا

دو خیار آور لیا و گریان

این خیاب شتی خوریم چو کرا

آه بیخه کوئی خور بوره لا

شاد خواهم کرد و گنا مال

تا بمن آید محبت آیه

شاهنم از گنج شلیم بختی

گر خورید آقا جو کھا فایمان

مالای آرم آهی لاتا بو نین

شبست تر هست سویا خوبک	پس پسندیده بہت مرغوب
فرخ کنون آرخنداب لیا	پر تو در قیمہ تو قیمہ میں پکا
سرکشاژوک تجو الو بیا	انک ہنک آر تھوڑا تھوڑا
قرعہ جربہ کرد او کلا	زود رفتہ ارجلدی جا کے لا
حلبہ ہم گرسٹ قیمی جی عا	تینے ایندین بڑی اس سجا
بہر اسپانخ پاک کے لیے	پارچہ بہتید کپڑا دیکھے
لحم قلقاس ارادی گوشت لا	زود تر بہت جلدی پکا
ماکیان بپڑیم مرغی پکاؤ	چوڑا آید اک ٹھالیاؤ
بضیا ہم آرائش بھی لیا	ساز خاکینہ تو خاکینہ بنا

دو چشمه چار چار و چو چو
قیمت از من گیر قیمت شمس

زود جغرات را جلد می‌هی
ورنه دوع از او نه می‌لا تو می

چرخ مراد میدو و مجکوری
ماست خواهم دادین و کاکا

آب خورشید طای ایچی لا
حالا دور سوق ایچی بازار با

میریم کنون ایچی با تینم
چیزی می‌ایم کچه لایه بن هم

خواهم آمد و جلدی او نگا
باز خواهم خود پیرمین کاکا

بهره من و تو میر کاکا
فروا خواهم رفتین حاکم کاکا

گر تو دیداری خوبی توین دار
کن و فاعده تو پوراک قرار

خار من بکن مرا کاکا نکال
صفت فکرت است شوی پال

رو سکو صحیح طرح گل کے جا	اشتر من آر میرا اونٹ لا
گیر این کر و بچیرا یہ تو لے	مادیانت وہ تو اپنی کھوڑی
کار خود بنامی کام اپنا دکھا	در مکان خود برو گھر اپنے جا
نسبت خوف نہیں ان کا	غافل بس تو بہت ہی بخیر
قول مانگیزین ہمارا کہنا مان	میشود نقصان ہو تازیان
تازیان نشو و نہوشے تا ضر	کار کن بادل تو دل سکام کر
مان بشیم رہ تو میر کر و رو	کاہلی گنہارستی چھوڑو
مانوسیم اسم مانگہ بشین نام	کار تو بینیم میں دیکھو تیکام
رشت ہست این بدست جو	خوار گردیدی تو بیعت ہوا

پس شوی تا دم تو چرخ چرخا بیگا	قید گروی قید تو ہو جائیگا
بیش اندک اسے کیوں نہ	این کچہ بنامی یہ چھلا دکھا
بس سرہ دست این بہت کیر	خواہی میدان روی کھید کا طلا
گیر این خاتم ہے یہ انگشتی	بیم خالص راجا پندی مکھ
خوش بس جاہ او سکی ٹی	ارنگان لادے پانی گلی
زود برنی شد چرخ چاروہ	دار بازی مد آیا ایک ٹٹ
مبلغ بد مید واک روپا	ہست صورت بازی روپا

درگستان عہد بہ شر و گداز شتن بد بشر

اٹس بد گداز بد انسان کو ہوٹ	عمر بیکش چرخ و عہد کوٹ
-----------------------------	------------------------

گرچہ باشد حرب اگرچہ چو سبب	نزد او نشین نہ بیخود او کے قریب
خطبازستان بیکجہ سائیل	و شکر و بہت ہو شکر میں تیل
نیک رومار صالح رکھو تنگ	کی بیدار نہ ہو کب بیکہ سنگ
باہدان نند بد و نمین جو رہے	بد شود بیشہ بیشیک بد بنے

ی م ی

استہار

یہ کتاب جو جب قانون بست و پنجم شہ ۱۲۹۷ء کے داخل جبر سرکار ہونی کوئی صاحب آ
 ہے اجازت راقم نہ چاہیں نہ چھپوائیں جس قدر نسخہ درکار ہوں اقم سے منگائیں جو صاحب
 خریدنا چاہیں ۱۲ مقام جلیسر محلہ پیرزاگان ضلع ایٹہ میں بنام راقم ہوا میں فوراً
 کتاب بھیج دیا جائیگی میں خواہ جلیسر میں ہوں یا ہون ۴ قیمت کتاب درمہ محصول کا ہی
 اور درمہ محصول میں ۱۲ خطوں کا کتاب میں جاسکتی ہیں درمہ درخواست کے آنے پر پندرہ روپے
 دیو پونی یا بل بھیجی جائیگی یعنی قیمت مع محصول وغیرہ خط رسائی دی جائے اس پر بھیج دیا جائے گا
 اور کتاب بے ہر چوری کی سمجھ جائے کہ تم عزیز الدین احمد مختار ساکن جلیسر

၀၃၂၀

၈၄၁၆၀၃

This book was taken from the Library
on the date last stamped. A fine of
1 anna will be charged for each day
the book is kept over time.

--	--	--

